

לקטרג יותר, שהם מים עכורים, רעים וזרונים, ויזדגו בהם ישראל ב글וי לעיניהם. ואזמה שעה נזכה המטה והתר עלייהם הנחש ב글וי לעיניהם, ויתקדש שם. זהו שכתבוב (במדבר כ) להקדישני במים לעיניהם. מהו לעיניהם? דבר שנזדוغو בהם ב글וי.

בא ראה, כך ראה דוד, שכתבוב (תהלים קב) לויל ה' שהיה לנו בזמנים עלינו ארים. זה פרעה. (שם) אוני עבר על נפשנו הימים הזרונים, כמו שאמרנו. וכתווב (שם) נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים. אמר רבבי אבא, מה ראה משה באזמה שעה באזמה שלה שלא עשה שלא עשה בנהש? אלא ישראלי היה דוחקים למשה, תנה לנו מים. נתיעץ ואמר, הקדוש ברוך הוא אמר לי עמד בנחש, ואני רואה שאין גורה לענש במים, אלא בעפר.

אמר רבבי יהודה, מכאן (בראשית א) ועפר תאכל כל ימי חייך, משמע שעפר יאכל כל ימייו, אבל לא במים. וישראל דוחקים לי, ואך על גב שיעשה נס, לא עשה במקומות זה, אלא יחנק בעפר ולא במים, שכתבוב (שםות ד) וישלחו ארץ והיה לנחש. וצור בזה נתקק במים במרה, וכבר עשה נס בזה שנעשה בזמן אחר, שכתבוב (במדבר ט) ויהי את הפלע במתהו פעמים. אמר לו הקדוש ברוך הוא: משה, (במדבר כ) יعن לא האמנתם כי להקדישני, שחוشبם שלא יכול הנחש במים, (שם) רקן לא תבאו: מה הטעם? מושם שהיה חיקוק

הו, משה (במדבר כ) יعن לא האמנתם כי להקדישני, מה שכתבוב (במדבר כ) רקן לא תבאו: (עד כאן מההמשות). נחש במים. (במדבר כ) רקן לא תבאו:

מיאי טעם. משום דמתיק בנטין דוה, ובמא קדישא עלאה רשיימה ביה.

אנא חמיה מים דבעין לשטפה. אמאי, (שמות ט"ז) הנני עומד לפניו שם על הצור בחורב והכית בצור. אמר הקדוש ברוך הוא למשה, עדין בMRI'ה עתידין הימים לקטרג יותר, שהם מים עכורים רעים וזרונים ויזדוغو בהם איצטיך המטה והתר עלייהם הנחש ב글וי לעיניהם, ויתקדש שם. הדא הוא דכתיב, להקדישני במים לעיניהם. מהו לעיניהם. דבר שנזדוغو בהם ב글וי.

הא חי, הב כי חמא דוד. דכתיב, (תהלים קכ"ד) לויל ה' שהיה לנו בזמנים עליינו אדם, זה פרעה. (תהלים קכ"ד) איזי עבר על נפשנו הימים הזרונים קדאמירין, וכתיב (תהלים קכ"ד) נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים.

אמר רבבי אבא, מה ראה משה באזמה שעה שלא עשה בנחש, אלא ישראלי היה דוחקים למשה, תנה לנו מים, נתיעץ ואנאי קדשא בריך הוא אמר לי, עמוד בנחש ואנאי חמיה דאין גזירה לנחש במים אלא בעפר.

אמר רבבי יהודה מהכא, (בראשית א) ועפר תאכל כל ימי חייך משמע בעפר יכול כל יומי, אבל לא בימי. וישראלי דחקין לי, ואך על גב דיתעביד ניסא, לא יתעביד באתר דא, אלא אתחיק בעפר ולא בימי. דכתיב (שםות כ) וישליךו ארץ והיה לנחש. וצור בדא, אתחיק בימי במרה, וכבר עבד ניסא בהאי, דאתעביד זמנה אחרא. דכתיב, (במדבר כ) ויהי את הפלע במתהו פעמים. אמר ליה קדשא בריך הוא, משה, (במדבר כ) יعن לא האמנתם כי להקדישני, מה שכתבוב (במדבר כ) רקן לא תבאו:

נחש במים. (במדבר כ) רקן לא תבאו: